

РОСІЯ МОЖЕ ПІТИ ДУЖЕ ДАЛЕКО...

Упродовж доби на Донбасі посилюються обстріли – зокрема, з невідконтрольних територій було обстріляно низку об'єктів у Станиці Луганській та Попаснянському районі. Усе має причинно-наслідкові зв'язки – ми прекрасно знаємо, що українським військовим протистоять не шахтарі, які дістали з шахт гаубиці, безпілотники та інше, а регулярна російська армія, яка підпорядковується наказам Москви.

Без таких наказів вона нічого робить, тому ці обстріли – спланована акція, націлена на загострення обстановки і пошук casus belli (привід для війни).

Коли Радянський Союз нападав на Фінляндію, він влаштував нібито обстріл своєї території з фінської – ніхто не зміг цього довести, але привід був і переможна радянська армія рушила вперед, отримала по вухах від фінів і була змушена стримати свій запал. Так само відбувається і зараз-Путін як агресор шукає привід щоб почати війну і виправдати її в очах російського суспільства суспільства, світової спільноти і окупованих в майбутньому територіях (як він сподівається).

Підтверджує версію про те, що casus belli можуть стати обстріли на Донбасі і напередодні порушена СК РФ справа про знайдене так зване стихійне поховання на окупованому Донбасі як нібито жертви артобстрілів з боку ЗСУ. Зрозуміло, що це робиться не просто так, адже яке відношення може мати СК РФ до території Донбасу. І маніпуляції на цю тему триватимуть до

того моменту, поки не почнеться війна – потім їм це, за класикою, стане абсолютно не цікаво.

Крім того, обстріли можуть пов'язати з тим, щоб звинуватити Україну у початку наступу. Останніми днями в російських соцмережах і ЗМІ наростає хвиля повідомлень про те, що українська сторона, під прикриттям США, Великобританії, використовуючи озброєння, здійснює наступ. Однак на явне в Україні озброєння в наступальних боях використовувати практично марно, на відміну від оборонних. Не кажучи вже про те, що українське керівництво ніколи не наважиться збройним шляхом звільнити окупований Донбас, хоча це – єдиний спосіб його повернути.

У що виллється цей тиск – в атаку російських військ, які мають «захистити російськомовне населення» або ж у тиск на українську владу з метою отримання геополітичних поступок від США і Великобританії – можна тільки здогадуватися. Але ми маємо бути готовими до будь-якого розвитку сюжету.

У той же час, Мінські угоди в Україні останнім часом стали певним фетишем – на цю тему люблять помірковувати і експерти, і влада. Але, якщо чесно, Мінські угоди в тому вигляді, у якому вони були підписані Порошенком, який злякався під тиском російських збройних сил, ні про що – вони не здійсненні ні з одного, ні з іншого боку. Якщо хоч якось спробувати їх виконати – спочатку повернути контроль над кордоном, потім провести вибори

або навпаки – це неможливо зробити. Тому що якщо провести спочатку вибори, то на них переможуть колаборанти, які діють за вказівкою Москви, а якщо спочатку взяти контроль над кордоном і потім провести вибори, то ніхто з цими колаборантами не буде рахуватися і для Росії це також буде новим приводом для війни, тому як завжди буде конфлікт між патріотично налаштованою Україною і колаборантами, які привільно почувають себе на Донбасі.

Мінські угоди – це лише привід для Росії отримати повністю всю Україну. А навіщо їй ці угоди, коли на кордонах стоїть 150 тисяч військових і Захід сказав, що не буде вписуватися за Україну і підписувати з нами військових союзів. Росія своїми діями протягом трьох останніх місяців протестувала реакцію західної спільноти – вона побачила, що Захід не збирається повністю розривати з нею відносини і її не зроблять вигнанцем. За політичну підтримку і озброєннями, звичайно, спасибі, але SWIFT відключати не будуть, польоти в РФ припиняти не будуть, торгувати з нею теж.

Тому Росія знає, що дорога для неї відкрита і невелика переможна війна з десятками тисяч жертв їй буде пробачена, тому що нинішній захід – це не Захід часів Черчілля, Рузвельта або Рейгана. Він м'якотілий і готовий йти на поступки Росії, щоб не було глобальної війни.

«Мінськ» – це тільки привід, завдяки якому Росія може за тиждень-два, як вона планує, домогтися максимального результату – розбити ЗСУ і посадити в Києві уряд, який буде діяти за вказівкою Кремля. Росії потрібно Чорноморське узбережжя України, вільний доступ до Криму і постачання води на півострів, українські підприємства в Запоріжжі, Дніпрі, Харкові, які важливі для їх оборонної промисловості і зростання могутності відроджуваної Російської імперії.

Але їй не потрібен «Мінськ» і турботи про росіян на Донбасі – РФ готова пожертвувати мільйонами російськомовних заради досягнення глобальної мети. Тому «Мінськ» – це ніщо. І навіть якщо Україна його підпише, війна не закінчиться, тому що Путін прекрасно розуміє – що б не підписав Зеленський, суспільство цього не прийме.

Юрій Касьянов,
волонтер, блогер

17 лютого 2022

Мапа із сайту Міністерства оборони Великої Британії, 17 лютого 2022 року